

KÖZVÉLEMÉNY

HÉTFŐI UJSÁG.

Előfizetési ár:

Egy évre 6 korona, havonként 25 krajczár.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

ROSTKOWICZ ARTHUR.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Horváth Mihály-utca 7. sz.

Hirdetések árszabály szerint.

Törlesztéses

jelzálogkölcsonöket

földbirtokra 4%—4½% kamatra megfelelő tőketörlesztéssel 50 évig terjedhető visszafizetés mellett előleges költség nélkül gyorsan eszközöl **Halmi Mór** „Bank- és Jelzálogkölcson üzlete Szegeden, Tisza Lajos-körut 27.

Elveszett lelkek.

„Magyar ember maradjon a földjén, éljen az eperfái között, mert ha onnan távozik, elveszti a lelkét a vándorút rögei közt.”

Az orfeumi énekes agyonlőtte magát. Református tanítónak volt a fia. Törzsökös magyar családból származott. Halálhírével együtt közölték az újságok az öngyilkos levelének fent idézett részletét. A magyar ember lelkének mily véghetetlen földimádása sugárzik az elveszett lelkű ember szomorú levelének néhány sorából.

És mi, akiket sorsunk kiszakított az eperfák közül, távoztunk a földünktől, vándorutak rögein rongyoljuk szét a lelkünket, sóhajtva adunk az öngyilkos komédiásnak igazat. Mert a föld a mi nemzetünknek ma is szent oltára. Ezért élünk, ezért halunk. Kalásztermő rónáival kifejezője a nemzeti szervezetét tápláló szívek, tölgyerdeinek susogásával pedig a vezérlő, az összekapcsoló nemzeti léleknek. Erőt nyújt, erkölcsöt nemesít a föld. Munkálása közben acélozódnak az izmok, virágos mezőjén andalogva, a munka utáni édes pihenés közben a salaktól tisztul, nemesedik a lélek.

És mégis lidércelángot kergetvén, hányan, de hányan szakadunk el az eperfák közül, a magunk földjéről, a vándorrögös utra? Izzalmak emésztik föl erőinket, a csöndes, békés nyugalom fehér galambjai, melyek a földmíves legédesebb gyönyörűségei, tőlünk messze szállnak, az izgalmas, szakadatlanul hajszó, elérhetetlen vágyak nyughatatlan karvalyai csapkodnak reánk, tépdese a lelkét, mignem az rongyokra szakadozván, elveszett.

Valamikor a magyar iparos-mester, midőn élte napja a delelőn tulhaladt, takarított pénzéből nem részvényeket-sorsjegyeket, de földet vásárolt magának, a virágzó ipart folytassa a fiatalabb és a földmíves munka verejtékével tisztította testét-lelkét a vásári élet porától és kapzsi könnyűvérségétől a délutánra hajlott öreg. A szellemi munkásnak is az volt a vágya: a föld. Fi-

legória a rigófűtűös szőlőkertben vagy nádfődeles tanyaház a pusztá délibábos mélyében. Ma pedig, aki a föld munkásának született, nem becsüli meg földjét, mert sok kerül olyan, aki birtokát árendába adja, hogy aztán a városi élet szíromhervasztó tobzódásai között pocékolja a verejték nélkül szerzett haszonbért, másik képes földjét eladni és az így szerzett Judáspénzén nyereszkeskedni az aranyborjut imádók táborában; másoktól önhibájukon kívül rabolják el: a mostoha körülményeket, a természeti csapásokat kihasználó élelmesebbek a földet és menthetetlenül pusztulásra, idegen földre vándorlás ezeknek a sorsa. Elveszett lelkek ők is a magyarságra, melynek nemzeti életfája nem a gyárak füstös kéményéből, de a szűz, az ősi földből növekedett a muliban hatalmassá, ezer esztendővel dacoló szent hajtássá. De jelenünkben, mint jövődönkben is a föld az, melynek birtokában országunkat építhetjük, fentarthatjuk. És ha a földünket elfejeséreltük, vagy gyáván a rablóknak engedjük oda, ekkor elveszett lelkek leszünk mindnyájan. Pusztulásunk homlokunk ráncára írva; mert a vándorút röge a halál ösvénye reánk. A buza-termő barázdák rögeiben duzzad a magyar nemzet élete, a magyar nemzet ereje és fenmaradása. Az eperfák között nem tébolyognak elveszett lelkek.

Ifjabb Móricz Pál.

Szolgalelkek.

Az önérzet nélküli emberekről.

Az egész magyar társadalmat megfertőzte negyedfél évtized alatt az a rendszer, mely Mohács óta mételezi a magyart, hogy elgyöngítse, elszegényítse és rabszolgává tegye. Láthatatlan kezek dolgoznak romlásunkon és nincs, aki védelmezzon, ellenállásra serkentsen bennünket. A főnemesség és főpapság szolgalelkűségét még értem. Nekik a hatalom árnyékában kell sütkérezniök és pusztán azzal szemben kell szolgalelkűsködniük, míg lefelé hatalmaskodhatnak.

De az már teljesen érthetetlen, mert terjed a szolgalelkűség a polgárság közt is? Az erő és vagyon öntudatra ösztönöz inkább és azt tapasztaljuk, hogy éppen a polgársztály a legszolgalelkűbb. A parasztok, az egykori jobbágyutódok természetes féltékenysége is természetes, hiszen a szolgalelkűségre neveli a katonaság és a keserves élet. A szegény paraszt tudja, hogy mindenki fölé áll. Az ő tudatlan együgyűsége nem képes felfogni azt, hogy az emberi méltóság úgy megilleti őt is, akár a koronás királyokat.

Mindig az értelmiség, a középosztály irányította a közszellemet. Ha akár a zsarnok, akár a tömeg ragadta magához az uralmat, a vezetést, egészséges forradalmak állították mindig helyre a megsértett jogrendet és a társadalom természetes rendjét. Az a nemzet, amely erre képtelen volt, nyomo-

rultul pusztult el, amint a történelem is tanubizonyosság reá.

Az önérzet hiánya készítette elő minden nyomorúságunkat és ez okozza a pusztulást, melynek szomorú képei nap-nap után tárulnak elénk. Az önérzet nélküli emberekkel lépten-nyomon találkozunk. A kormányférfiaktól a vasuti bakterig a szolgalelkűség különböző fokozatait látjuk. Csak parancsot ismer és vár mindenki, az önállóság legelemibb fogalma ismeretlen ezek előtt. Görnyedt hátú, sivár lelkű emberek ezek, akik tartalmatlan egyéniségükkel kétségbe ejtenek bennünket.

Hol van az az ember, aki a nemzet és király közé merne állani ma és őszintén föltárna minden sebet? Nincs sehol. Alázatos, mézes-mázos beszédű hazugok vannak csak és nem gondolnak arra, hogy ez a tömérdék hazugság vissza fog hullani egykor a fejükre és a multakért felelősek lesznek.

Az egészséges középosztály, a hajdani köznemesség nemzetfenntartó törekvéseinek örököse, szinte tüntet a szolgalelkűségével. Tanult emberek, akik a jót és rosszat ismerik, a lelküket eladják holmi ringy-rongy fityegőért és a hiúság vásárán nem szégyenlik még kínálgatni is magukat. Elvet, meggyőződést sutba dobnak, ha a hatalom kegye mosolyog le rájuk. Versengenek egymással érte, csakhogy címet, rangot vagy fityegőt kapjanak.

Az erkölcsi tartalom mellékes, a hiúság kielégítése a főcél. Az érdem is oda-furakszik a hiúság vásárára, ahol pirulásra képtelen orcával szemérmetlenkedik a szolgalelkűség.

Hová jutunk ezen az uton? A teljes romlásba. Az erkölcsi romlást már követi az anyagi is. Az egész nemzet keserüli már, de azért még nem tért észhez. Vakon rohan a saját vesztébe. Nagy, nemzeti szerencsétlenségnek kellene bekövetkeznie, hogy észére térjen a magyar és megtisztuljon büneitől. De vajjon nem lesz-e késő az ébredés? Nem-e jár ugy a nemzet, mint a rabsághoz szokott madár, melynek vesztére vált a visszanyert szabadság?

Szókimondó.

Szabadkai levelek.

Az új rend sehogy sem akar bekövetkezni, sőt a banda rajta van, hogy minden tisztességes szándékot lehetetlenné tegyen.

Pár nap mulva két tanácsnoki állást tölt be a közgyűlés. A katonai tanácsosi állásra csak ifju Vojnits Máthé főügyész pályázott. A régi rend embere ő is. Az adóügyi tanácsosi állásra négyen pályáztak és ezek közt az eddigi helyettes adóügyi tanácsos, Hegedüs János is, aki egészen beleillett a polgármester bűnös táborába.

Csak néhány esetet említünk föl, s úgy véljük, hogy a főispán ezek után fog majd módot találni, hogy ez az ember még csak szóba se kerülhessen a jelölésnél.

Hegedüs János helyettes adóügyi tanácsos a saját **hadmentességi adóját leiratta**, mint behajthatatlant. De hogy mennyire részrehajló és könnyelmű ember, aki az adóügyek élére egyáltalán nem való, bizonyítja az alábbi eset:

Thieberger Ignác szabónak a Kolonics-házban volt az üzlete, de házbért nem fizetett. A foglalás alkalmával a háztulajdonos elsőbbséget jelentett be, de a helyettes tanácsnok kutyába se vette ezt és a háztulajdonos 800 korona házbért vesztett. Az üzlet tovább Thieberger Ignác néven folytatódott és a jogutódon bírói uton jutott követeléséhez a háztulajdonos. A város és kincstár azonban vesztes maradt, mert 300 korona adót — Thieberger javára — leiratott a helyettes tanácsos ur, mint behajthatatlant.

Hogy mi érdeke volt a Thieberger-cégnek ilyen nagy „szivességet“ tenni, annak is megvan a magyarázata. A helyettes tanácsnok ur ugyanis nála dolgoztatott és mintegy hatnyocszáz koronával tartozott.

Mindezeket e sorok írója kész bebizonyítani is — a választás előtt.

Ezek után lehet-e szó arról, hogy ez az ember adóügyi tanácsos legyen? Csodáljuk, hogy dr. Lipozencsics Lázár eltűri, miszerint ilyen ember mellett azzal korteskedhessenek, hogy ő is reá fog szavazni. Nem hiszszük ezt, mert hiszen ezzel magtagadná eddigi közéleti működését.

Rendőrségünk gyalázatos volta országszerte ösmeretes. A főkapitány az oka mindennek, akire szintén csinos dolgok derültek ki a vizsgálat alkalmával és jelenleg szintén fegyelmi alatt áll. A főkapitány idült „elszámolási zavarokban“ leledzett évek óta. A vizsgálat alkalmával számolt csak el, s ha az atyafiság révén (jótálltak érte) elő nem teremti az évek előtt fölkezelte előlegeket, ő is föl lenne függesztve, bár azt úgy is megérdemelné.

Nem sokára a várnagyi állás vár betöltésre. A főkapitány minden áron a sógorát, Govorgovics Aladárt akarja benyomni. Ki ez az új rendőrész, akit a főkapitány fölfedezett? Ez idő szerint — **borbély**. Mit keres ő a rendőrtisztí karaan? Borotválni akar? A közvagyonot akarja borotválni talán? Hisz' arra épen nincs szükség. Jól ért ahhoz maga a főkapitány is.

Csoda-e hát, hogy közbiztonsági állapotaink oly silányak, mikor maga a főkapitány is az ő borbély-sógorát akarja megtenni rendőrtisztviselőnek? Vagy már minden kétségbeesett existenciának a város keservesen adózó közönsége adjon kenyeret?

MERCUR LITHOGRAFIA.

(Könyomda).

Minden e szakmába vágó munkákat a legizlésebb kivitelben és jutányosan készít

Tzschöckell Hermann
Szeged, Vár-utca 1.

Piaci gazságok.

Nyilvános fosztogatások.

Egyre cudarabbá lesznek Szegeden a piaci állapotok, amelyek iránt hallatlan türelmet tanúsít a rendőrség. Ha csak néhány tulkapásról volna szó, igazságtalanságot követnének el a rendőrséggel szemben, ha kipellengérenéznék miatta. De nem egyes esetekről van szó, amik elvéve előfordulnak, hanem nap nap után elkövetett gazságokról, melyek előtt a rendőrség szemet huny. Nem is azon apróbb botrányok és összezördülések miatt viszem a nyilvánosság elé a piaci dolgokat, amelyek a vevő és el-

adó közt lépten-nyomon előfordulnak, hanem azon nyilvános rablás és fosztogatás miatt, amelyeket a rendőrség is annyira természetesnek talál, hogy nemtörődömsége, hallgatása folytán szinte részese azoknak.

Nagy érdekről van itt szó, amelyet nem tud vagy nem akar megvédelmezni a rendőrség a kofák és szedők ellenében, a kiknek ezzel kiszolgáltatja könyörtelenül az egész városnak piacról élő közönségét.

Tudvalevőleg a szegedi piac drágaságának nem a termelők az okozói, hanem a kofák és a szedők. Ezek már kora hajnalban a vámok előtt fogják el a tanyai vagy a vidéki kocsikat és olcsó pénzért összevásárolják a piaci árukat, amelyeknek aztán az árát a legpimaszabb módon fölcsapják a városban. Így rövidítik meg a termelőt és a fogyasztót. Mert ha a termelő maga adná el a természetményeit, bizonyára jobban fizetné meg azt a fogyasztó, mint a kofa és szedő. Viszont a fogyasztó is olcsóbban jutna a piaci szükségletehez, mint a kofa vagy a szedő révén. Ez esetben azonban elesnének a kofák és szedők a közvetítés busás hasznától. Tudják ezt jól a piac hyénái s éppen ezért keresnek összeköttetést a piacot ellenőrző rendőrségnél.

Nem tréfa ám, hanem komoly való, hogy a piaci rendőr nyitott marokkal jár. A vesztegetések köztudatba mentek át már, hiszen csaknem a közönség szeme előtt történnek.

Az a pimasz és kihívó viselkedés, melyet a szedő és kofanapság a vásárlóval szemben tanúsít, meg a rendőr alávaló viselkedése, midőn a vásárló segítségét akarja igénybe venni és ő röhögve, a számát zsebében csörgetve elsiet a színhelyről, a nyilvánvaló bizonyítéka azon titkos egyezségnek vagy szövetségnek, mely némely rendőr és a kofa közt fönáll.

Nyilvánosan tudott dolog, hogy a rendőr ellenőrzése és felügyelete alatt gorombás-kodó és zsaroló kofa vagy szedő a tisztelt rendőr ur — becses neje, anyja, anyósa, ányikája, menyé, sógor- vagy komaasszonya. Tudja ezt főkapitány ur? Tudja-e, hogy az egész város közönségét rendőri felügyelet alatt sarcolja a szedő és kofahad? Ha nem tudja, akkor vegyen róla tudomást és a legkiméletlenebb szigorúsággal üssön rajt e zsebrákhadon, mely büntetlenül üzi évek óta üzlemeit.

Egyszer már végét kell vetni a kofák garázdálkodásának és a rendőri korrupciónak is. Elvégre a főkapitány nem arra való, hogy a rendőrség bűneit, hibáit, mulasztásait és gaztetteit leplezgesse, takargassa, hanem a legszigorubb üldözője legyen azon visszaéléseknek, melyek a saját vezetése alatt álló testületben is előfordulnak. Ne mézes-mázos szavakkal és soha be nem váltott ígéretekkel csillapítsa a főkapitány a panaszkodókat és zugolódásokat, sőt előtünk se szépítgesse, enyhítgesse a közérdek ellen súlyosan vétkezők gonoszságait, hanem vegyen ostort a kezébe és üssön közé a piaci zsebrákoknak.

Előljárónak azt hiszem, elég ennyi is a jóindulatu figyelmeztetésből. De azért lesz még folytatása is.

Cs. és kir. szabadalmazott
Pálfy-féle

rózsapaprika

válogatott hüvelyekből előállítva,

szép színű, nem erős.

Mintát, árjegyzéket bérmentve küldünk.

Kisebb megrendeléseket is elfogadunk s gyorsan és pontosan szállítunk.

Hamisítványok kikerülése végett kérjük vevőinket, megrendeléseiket közvetlen gyárunkhoz intézni.

Pálfy-testvérek Szegeden,

gépműhely és vasöntöde,
cs. és kir. szab. paprikagyár

Ujdonságok.

Kossuth Lajos születésnapja.

Hogy ünnepeljünk szeptember 19-én.

Hogy miként ünnepeljük meg Kossuth Lajos születése napját, arra vonatkozólag a fővárosi 1848—49-iki és Kossuth-múzeum (a szeptember 19-én ünneplendő Kossuth születésnapjáról) a következőket írja:

„Hazánk nagyasszonya, Ruttkayné, Kossuth Lajos nővére elbeszélte, hogy Amerikában többször vett részt a Washington születése napjának megünneplésében. Egész Amerika hálát imádkozik, ünnepel és mulat Washington születése napján. Minden üzlet zárva, csak a vendéglők és mulatóhelyek telvék e nagy napon. A leggazdagabb és legfinyasabb uracsok a nép közé vegyülnek; pénzt, ruhát osztogatnak a szegényeknek, akiket ez alkalommal mindenütt megvendégetnek, hogy e legnagyobb örömnempen ne lásson szükségét senki Amerikában.

Ünnepeljük mi is így Kossuth Lajosnak, az emberiség díszének, a valóban legnagyobb magyarnak, nemzetünk örök büszkeségének születése napját! Szeptember 19-ike legyen nemzetünk legnagyobb ünnepe mindörökké.

Nem magyar, korcsfajzat az, aki nem tiszteli az ő szent emlékezetét.

Születése napján diszitsuk fel házainkat nemzeti örömlobogókkal. Imádkozzunk, adjunk hálát a magyarok istenének a mi második Megváltónkért. Minden városban, de még a legutolsó községben is vendégljük meg a még élő 1848—49-iki hős honvédeket. Helyzetünkhöz mérten gyakoroljuk a jótékonyágot e nagy napon. Akitől telik, tegyen alapítványt e nap emlékezetére a Kossuth-kultusz ápolására. Végre mulassunk és csupa szabadságharc-dalokat, Kossuth-indulót és a Kossuth-nótákat daloljunk és húzassunk a nagy örömnempen. E nap emlékezetére az ország mindama iskoláinak, melyek még Kossuth képét nem bírják, megkeresésükre ingyen tiszteletpéldányt küld a fővárosi 1848—49-i múzeum alapítója, gróf Kreith Béla.“

— **Kossuth-ünnep Pusztaszören.** A tápéi kerület polgársága a pusztaszöri Árpád-emléknél ünnepli szeptember 21-én (vasárnap) Kossuth Lajos születésének száz éves fordulóját. Istentisztelet tartására Várossy Gyula kisteleki plébánost kérte föl a polgárság. Az istentisztelet után, a hazafias ünnepélyen dr. Kelemen Bela mond beszédet, Rostkowitz Arthur és Terestyényi Gyula költeményeket szavalják.

— **Az önkéntes vértanúsága.** Mikor az egész nemzet temette Kossuth Lajost, a komáromi 12-ik ezred magyar legénységét gyakorlatozással gyötörték. Abban az órában, mikor a temetési menet a kerepesti temető felé megindult, megszólaltak a komáromi református templom harangjai, hogy elsirassák a nagy Kossuthot. A legénység tudta, kiért szólnak a harangok. N. Imre önkéntes is tudta. A második esztendejét szolgálta akkor a derék, magyar fiu. Kilépett a sorból a legénység elé.

— **Habt acht!** — hangzott a vezény-szava. Kniel nieder! Zum Gebet!

Az egész század teljesítette a parancsot. N. Imrét azonnal letartóztatták. Hosszu rab-ságot szenvedett és hogy kiszabadult, tudtára adták, hogy önkéntesi jogának elvesztése mellett még két évet kell szolgálnia büntetésből. Ez is csak Magyarországon történhetett meg és erről nem tudott a sajtó. A kaszárnyáknak még mindig vannak titkai.

— **Eljegyzés.** Kolonich Károly, Szabadka város nagy képzettségű aljegyzője eljegyezte Miloszavljevics Szmilka urnőt. Az esküvő a jövő hónapban lesz.

— **Kossuth-ünnep Szabadkán.** Szent István napján ünnepelte a szabadkai függetlenségi kör Kossuth Lajos születésének száz éves fordulóját a városrészben. A társasváros-rán mintegy 600 ember vett részt, a kordonon kívül azonban több ezer főnyi nép hallgatta a beszédeket. Az ünnepi szónoklatot

Mukits Simon, Szabadka népszerű követe tartotta. Beszéltek még dr. Balog Lajos, aki Mukits Simont, Ruttkay László, aki a hölgyeket, Winkler Elemér, aki a függetlenségi kört, Pausits János, aki Kossuth Ferencet és Rostkowicz Arthur, aki Szabadka város ellenzéki polgárságát köszöntötte fel. Az ünnepélyt hajnalig tartó tánc követte.

— **Népgyűlés Dorosmán.** A dorosmai függetlenségi és 48-as párt szent István napján népgyűlést tartott a régi kápolnánál mintegy két ezer főnyi tömeg részvételével. A népgyűlésen ifju Czékus Ferenc pártelnök mondott nagy hatású beszédet, amelybe a kivézenyelt csendőrök egyike beleszólt. A nép e miatt zugni kezdett és a helyzet már-már fenyegető lett, midőn a szónok általános helyeslés közben leintette a „koty ide szilvalé” csendőrt, mondván, hogy semmi köze a dologhoz, ha a hatóság képviselője (a szolgabíró) jelen van. Beszédét azonban nem fejezhette be, mert a szolgabíró megvonta tőle a szót azon a címen, hogy a polgárságot felhívta, hogy Kelemen Bélára szavazzanak. Ez a szörnyen okos férfi is megérdemelné, hogy becserepeztessék a fejét. A népgyűlésre egyébként 12 csendőrt, vagy 20 szolgát és egyéb urat vezényeltek ki. Vajjon miért volt szükség ily nagy készenlétre? A népjog védelmére vagy elnyomására?

— **Tisztújítás Szabadkán.** Ez év vége felé lesz a tisztújítás Szabadkán, de már a legtöbb állásra nézve törtétek megállapodások. A legfőbb cél a tanács följutása. Az egyik megüresedett tanácsosi állást azonban még az általános tisztújítás előtt be fogják tölteni. A legtekintélyesebb pártja Kolonics Károly aljegyzőnek van, aki mostani állásában is, nem törődve az üldöztetéssel, a leghevesebb ellenzője volt a Mamusich-banda garázdálkodásának. Az őszi tisztújításon az egyik tanácsosi állásra Kántor Rezső a jelölt, aki mellett a hatósági ellenzék tömörül. A városgazdai állásra Ruttkay Máthé nyugalmazott főkereszt jelölték, akinek ezzel is elégtételt akar szolgáltatni a köztörvényhatósági bizottság azon sok évi rettenetes üldöztetésért, amiben a polgármester és cimborái részesítették.

— **Az új és a régi név.** Sok kellemtelenségre, félreértésre, de még több visszaélésre adott már okot a névmagyarosítás, úgy hogy ma már azon kell gondolkodni, mikép lehetne véget vetni a sok garázdálkodásnak. A leghelyesebb dolognak tartjuk, hogy néhány nemzedéken keresztül az új névvel bírók kényszeríttessenek a régi névük használatára is olyképpen, hogy azt zárjel közt az új névük után írják, amint a pénteki Szegedi Naplóban láttuk. Egyik újdonságában ugyanis a Makó-Vásárhely közt épülő vasut vállalkozójáról megemlékezve írta „Pallós (Pollák) Ármin.” Ez a megkülönböztetés végtelenül jól esett nekünk, mert a Pallós-család régi nemességére árnyat vehetne az újfajta Pallósokkal való összetévesztés. Tessék előbb kiérdemelni, megbecsülni a magyar nevet és csak azután használni, mint a polgári nemesség — jutalmát. Addig azonban csak biggyeszszék az új név után a régit is, amelyet sokan szörnyen szégyenlenek. Vagy talán azt képzelik az új nevének, hogy az új névvel új becsületet szereztek? Bizony nem. Aki a régi nevének nem tudott becsületet szerezni, szégyenére lesz az új névnek is.

— **Mamusich polgármester kigolyó-zása.** Szabadka város felfüggesztett polgármestere, Mamusich Lázár, jelenleg tagja még a nemzeti kaszinónak, amelynek csak szégyenére vált mindig. Szinte érthetetlen, hogy még nem golyózták ki. Lám a vasuti altiszti körben másként gondolkoznak. Az altiszti

körnek tiszteletbeli tagja Mamusich Lázár, de ott nem türik meg. Mint értesülünk, a kigolyózási indítványra már gyűjtik az aláírássokat. A szabadkai nemzeti kaszinó választmánya azonban, úgy látszik, meg akarja várni, amíg a rabsipkát is a fejébe nyomják a polgármesternek. De gustibus non est disputandum.

— **Vasutiak és a horgosi orvos.** A horgosi községi orvos, dr. Buda (Beck) Nándor tudvalevőleg vasuti orvos is a Szeged-Szabadka közti vonalon és ezért évi 600 korona tiszteletdíjat és szabadjegyet élvez, bár ha ennek ellenében ugyszólván semmit sem tesz. Ez az oka annak, hogy most már a vasutiak sem akarják túrni tovább állásában. Mint lapunk zártakor értesülünk, a horgosi előjáróság hivatalból is feljelentette Buda (Beck) urat, akire ugyancsak rájár a rud. A dorosmai főszolgabírótság ezek után már nem térhet ki a vizsgálat megindítása elől.

— **Röpirat a zenenevelésről.** Sommer Endre, a szegedi zeneiskola tanára röpiratot adott ki „Magyar zenenevelésünk egységesítése és államosításának tervezete” címen. Az érdekes röpiratot, melynek ára 60 fillér, Szapáry Pál grófnak ajánlotta a szerző.

— **Szorul a hurok.** A tápéi kerületben a legnagyobb érdeklődés tárgya az a bűnügyi vizsgálat, amelyet a szabad választói jog megsértésének vétsége miatt indított meg a kuriai ítélet alapján a szegedi vizsgálóbírótság. A vizsgálat jórészt már befejeződött és mint a kihallgatott tanuk állítják, megmondták az igazat. Ez pedig szomorú az Enyedi-párt korteseire nézve. A horgosi etetés-itatásra vonatkozólag kitűnt, hogy a nagyvendéglőben potyára ettek-ittak heteken át és a vendéglős, miután csak felét kapta meg a költségeknek, személyesen utazott Budapestre, hogy a többit is megkaphassa. A vendéglős tanuk előtt panaszkodott is e miatt. A csapdában, amit az Enyedi-párt állított föl, saját magát fogta meg. A hurok is egyre szorul már a mitugrálszok nyakán, akiket oktalan boszúvágya vezetett a csavába, ahonnan alig ha evickélnek ki.

— **Az üzleti versengés vége.** Két vendéglő van a dorosmai tanyák közt. A két tulajdonos régóta versengett egymással, sőt az egyik, hogy a legénynépet magához édesgesse, ingyen adta többször nekik a bort. A részeg legények a múlt héten a versenytárs Maróti Gergely üzlete előtt nagy verekedést rendeztek. A tulajdonos a lármára kiment, hogy szétválassza őket. De vesztére, mert ekkor valamennyien rárohantak és agyba-főbe verték. Az amugy is heves vérű Marótit ez annyira felbőszítette, hogy puskájáért rohant és a garázda legények közé lőtt és kilőtte az egyik legény szemét. Marótit elfogták, de beösmérő vallomása dacára sem bocsájthatják szabadon, mert súlyos sérülései következtében az ágyát nyomja. Mint értesülünk, ügyében október első felében lesz a végtárgyalás.

— **Ezer bur hazafelé.** Hatalmas angol hadihajó szeli át az Oceánt. Onnét indult el, ahol Európa egykor leghatalmasabb császára, a nagy Napoleon szomorú rabságban fejezte be dicsőségben gazdag életét. Az angol hajó most onnét Szent Ilona szigetéről ezer hőst, a harcoknak viharedzett vitézeit, ezer bur harcósát viszi haza immár leigázott hazájukba, Dél-Afrika egykor virágzó, most pedig romokkal borított országaiba, Transzáliba és Oránzsba. Tegnap indult el a hősöket vivő hajó hosszú rabságuk színhelyéről. És amint megy a tengereket szántó vízi palota, utasai könnyező szemekkel tekintenek bele abba a jövőbe, amely otthon reájuk vár. Egykori függetlenségüket eltiporta az idegen erőszak hatalma. Ősi házaikat földégette, hozzátartozóikat megölte az irgalmat nem ismerő ellenség. Nagy temető lett a kis délafrikai ország. Hanem azért mégis vágyó szívvél siet az ezer bur hős hazafelé. Hogy

zokogva csókolja meg a vérrel megáztatott hazának rögeit. Könnyük a sirdombok végtelennek látszó halmaira omlik s ki tudja, talán kizöldül attól még a szabadság virága?

— **Igyunk Boholti vizet!** A legocsóbb és legegészségesebb ásványviz az erdélyi Boholti-víz. Olcsóbb a szódánál és a legelső orvosi szaktekintélyek gyógyvizként ajánlják. A szegedi főraktár kezelőség lapunkban közölt hirdetésre felhívjuk az olvasó figyelmét.

— **Az asszony verve jó.** Ezt vallotta Kovács János kisteleki gazda is, aki feleségét — amiért az nem akarta a korcsmába követni — kövel úgy főbevágta, hogy menten összeesett. A vér láttára az italos férj még jobban dühbe gurult és bizonyára agyonütötte volna a szegény asszonyt, ha a járókelők segítségére nem sietnek és a község-házába be nem viszik. A gyorsan előhívott orvos csak nagy nehezen birta a vérzést elállítani. Az asszony állapota a nagy vérvesztés következtében életveszélyes. A vererekedő férjet lecsukták.

— **Kormányunk és a Kossuth-ünnep.** Az ország ünnepében nem vesz részt a magyar kormány. Az ok: az uralkodóház érzékenysége. Nem vehetnek részt a Kossuth-ünnepen az állami hivatalnokok sem. A főispánok már meg is kapták erre vonatkozólag a „bizalmas” utasításokat.

— **Közveszélyes szálló.** Három-négy év előtt építtette félmillió korona költséggel Szentes városa a Petőfi-szállót, amelyet azóta folyton tataroztak. Ennek dacára a szálló bedőléssel fenyeget. Az elszerencsétlenkedett építkezéssel a hatóságot vádolják. Szerencsétlenség elkerülése végett a szálló legveszedelmesebb részeit elzárták.

Egyéves önkéntesi

egyenruhák

a legjobb kivitelben és legolcsóbb árak mellett készülnek

Nemes L. és Társa

egyenruházati intézetében.

S z e g e d e n, Klauzál-utca.

Haggenmacher - sörcsarnok.

Hétfőn

Urbán Lajos,

a hét minden napján pedig Szeged város legelőkelőbb zenekarai tartanak **hangversenyt.**

Tisztelettel

Horváth János,

vendéglős.

Divatárúk

ugymint

nyakkendők, czipők,

kalapok, fehérneműek

olcsó árban kaphatók

Syéres Márton

divatáruházában

Szeged, Tisza szálloda mellett.

Innen-onnan.

(Nyaralótelep a felsővároson.)

Pompás nyaralótelepet alapítottak a felsővároson a kurucok. Csányi Ágó nénének udvara ez a Maros-utca végén. Az udvar közepén két-három asztalnyi vendég — nyaraló esténként. Bort isznak boholtival.

Amint esteledni kezd, lassankint előkövetkeznek a nappal bujdosó kurucok. Legelőször a picézők jönnek. Halat még nem fogtak soha, az igaz, de a halászat ürügye alatt polgári kimenőket tartanak. Némelykor hajnalig is elhalásztatnak. Az öreg farkasé az asztalfő, az asztalvég az ordasoké, közül megfér a bőbeszédű zenegróf, a csirkefinánc, hatókrös cimpora és többi odaszokott magyar.

Hatalmas „uá“ kiáltások reszketetik meg olykor a lovegőt. Ez jeladás Zombory sógornak, hogy szomjuhozna.

Ilyen a szegény ember nyaralása. Persze, nem telik mindenkinek Tátrafüredre. A kisebb igényű magyarnak meg kell elégedni — Trágyafüreddel is.

Vidám élet van a nyaralótelepen. Olykor 20 filléres társasvacsorákat rendeznek, hogy utána husz korona áru italt fogyasztassanak.

Ha hirtelen zápor kerekedik, akkor a kapualjba menekül a társaság. Nem a bőrűket féltik az elázástól, hanem attól rettegnek, hogy az eső belesöpög a boros kupákba, amelyekbe Zombory sógor szőlőmagvakat szokott belecsempészni bizonyítékul.

(Szabadkai borgyűlölők.)

Soha el nem hittem volna, hogy Szabadkán is akadnak borgyűlölők. Hároman vannak pedig. Antonovics János radonováci nemes, Piukovits Pál, Kelebia vármegye főszámvévője és Bleszits Máthé nádázó nemzetes ur.

Nem rég történt, hogy az egyik borgyűlölő leánykérőnek csapott föl. A kiszemelt áldozat apjához be is állított két cimborával. A mondókáját elmondván a jövendőbeli após földjára a kérdést:

— Hát aztán öcsém, szereted-e a bort?

— Nem én — felelte a leánykérő.

— De azért megiszod.

— Meg én, ha muszáj.

— Ejnye, ejnye öcsém, pedig azt hallottam rólad, hogy egész nap a Kertay-kocsmában vagy.

— No igen — dadogta a megszorított völegény-jelölt — megfordulok abban a kocsmában naponta huszszor is, de ez csak mellékfoglalkozásom. Tetszik tudni, én csak „reklámvendég“ vagyok és rendes fizetést kapok érte . . .

(Szabadkai burok.)

Szabadkán az ellenzéki embereket buroknak hívják, míg a hatósági pártiakat tarisznyásoknak.

Racsmány János barátunk a burok táborában van, sőt ezredesként szolgál a VII. körüli hadtestnél Mailand György generális alatt.

Hogy milyen erős ellenzéki ember Racsmány, az is mutatja, hogy 134 becsületsértési pert indítottak ellene a tarisznyások. De hiszen ez még nem is bántja, csak a veje ne lenne tarisznyás . . .

(Az ingyen ügyvédkedés.)

Mukits Simon Kossuth-párti képviselő kétségtelenül a legnépszerűbb ember Sza-

badkán. Lakodalom, eljegyzés, keresztelő meg nem eshet nélküle.

Racsmány János is hívta a minap komanak.

— Nem vállalom el — jelentette Mukits határozottan.

— De hát miért?

— Miért? Hát nem elég, hogy 134 becsületsértési peredben ingyen képviseltek, még a komasággal rá is fizessek?

(Harminc millió magyar.)

Gyönyörű szép álmnak is, hát még valóságának? Ma még csak álom. Mi pedig magyarok, szeretünk aludni és álmodni. Hát csak álmodjunk a 30 millióról. Zseni Jóska barátunk az elszakadt százazreknek már viszi a zászlót Amerikába, hogy legyen lobogójuk az elszakadt testvéreknek, amely alatt visszatérhessenek — álmodozni.

De ha mégis valóra válhatna az álom? Akkor újra csinálnánk Európa térképét.

Harminc millió magyar! Mikor leszünk annyian? Talán soha. Hiszen olyan erős fajú magyarok is, mint például Belsőy Károly barátunk évről-évre kimaradnak a farsangból . . .

Csak álmodozatok azért a harminc millióról, hiszen a rab is szabad álmában, a boldogtalan is mindig a boldogságról szokott álmodozni. Ti is lássátok legalább álmotokban nagynak, erősnek és hatalmasnak az elkorcsosult magyart . . .

(Az ellenőrző sörös pohár.)

Horváth János, a Hagenmacher-sör-csarnok tulajdonosa észrevette, hogy az egyik törzsvendége állandógn csalja. Mindig letagad két-három pohár sört a fizetésnél. A gazdát bántotta ez a dolog, de azért nem szólt semmit.

Egyszer az illető vendégnek újfajta pohárból hozott sört, ami föltűnt annak is.

— Miféle pohár ez? — kérdezte is mindjárt.

— Pompás találmány ez — felelte Horváth János. Ezen a poháron olyan készület van, amely pontosan megmutatja, hányszor töltötték meg. Nincs az a vendég, aki ezentul bliccelhetne.

Megnyult a képe a magyarnak erre a szóra.

— Már énnekem csak a régi pohárból adják a sört — felelte aztán.

Persze, az egész asztal kacagott ezen a megjegyzésen, mert mindenki tudta, mire célozott a tapintatos vendéglős.

Alapított 1789.

Alapított 1789.

Politzer Sándor

aranyműves, ékszerésznél,

(Szeged, Klauzál-tér)

k a p h a t ó k

diszes kivitelben, már a jövő héten

diszes, ezüstből készült **Kossuth-melltük.**

! Művészi kivitel, olcsó ár !

Van szerencsém a n. é. közönség tudomására hozni, hogy a

Boholti-forrás

gyógyhatású ásványvizének főraktárát Szeged és vidéke részére átvettem s az a mai naptól fogva a t. közönség rendelkezésére áll. A

Boholti-ásványviz

kitűnő összetételénél fogva nemcsak mint **gyógyviz** is igen ajánlható, hanem mint igen kellemes élvezeti viz, szénsavdús tartalmánál fogva **borral** vagy **szörppel** keverve, igen kellemes s mint ilyenek, egy család asztaláról sem szabad hiányoznia. A

Boholti-viz

naponta házhoz szállítva:

2 literes üvegekben üvegenként **18 kr.**
1 " " " " **11 kr.**

Tisztelettel

Pálfi Antal

Szeged, Attila-utca 8. sz.

Megrendeléseket elfogad **Kálmán Zsigmond** szállító ur is Bocskay-utca 9. sz. Telefon-szám 402.

Vendéglő a fehér kakashoz

Szegeden, a Kis Palcsi-féle vendéglőt átvettem és megnyitottam. Friss csapolású söreimet és válogatott buckai boraimat, nem különben olcsó és magyaros ételeimet a n. é. közönség figyelmébe ajánlom.

Számos látogatást kér, tisztelettel:

Kürthy Elekné.

Lengyel Lőrincz

cs. és kir. udvari butor-gyáros.

Ujonan, modern berendezett műasztalossága **Szeged, Vadász-utca 2. sz.**

Elvállal a legjutányosabb árak mellett kizárólag szolid kivitelben, előadott vagy saját tervek szerinti egyes butorok vagy egész berendezés készítését. Klauzál-téri fényesen berendezett butor-áruházában pedig kész butorokból állandó kiállítás van.

Megkezdődött a vadászat!

Dusan felszerelt fegyverraktáramra felhívom a vadász-sport híveinek figyelmét. Fegyvereim kitűnően hordanak és a legujabb szerkezetűek. — Kérem dusan felszerelt fegyver-raktárom megtekintését.

Tisztelettel

Sebők Mihály.

Szeged, Széchenyi-tér, Jerney-ház.

